

Efekty uczenia się dla studiów podyplomowych:
DIAGNOSTYKA I TERAPIA PSYCHOPEDAGOGICZNA

Kod składnika opisu charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji lub/i kod składnika opisu efektów uczenia się charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1–8	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji lub/i opis charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1–8	Symbol efektu uczenia się dla studiów podyplomowych	Opis efektów uczenia się dla studiów podyplomowych
1	2	3	4
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem; główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim	SP_P7S_WG1	terminologię związaną z kwestią diagnostyki, wsparcia, pomocy, interwencji kryzysowej i terapii, stosowaną w psychologii ogólnej, psychologii klinicznej, psychologii rozwoju, pedagogice i psychopedagogice oraz w dyscyplinach pokrewnych (takich jak, np.: psychiatria ogólna i transkulturowa, socjoterapia, pomoc socjalna, traumatologia, resocjalizacja, metodologia badań społecznych, psychologicznych i pedagogicznych, aksjologia i etyka)
		SP_P7S_WG2	istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii, zaburzeń: osobowości, emocjonalnych, zachowania, upośledzenia i choroby psychicznej, nałogu i uzależnienia oraz adekwatnej do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia/wychowanka/podopiecznego pomocy indywidualnej i instytucjonalnej

		SP_P7S_WG3	istotę i modele procedur diagnostycznych stosowanych w psychopedagogice i różnych subdyscyplinach pedagogiki oraz tendencje rozwojowe diagnostyki psychopedagogicznej
		SP_P7S_WG4	metodologię diagnostyki psychopedagogicznej (opracowanie procedur diagnostycznych, dobór adekwatnych metod i technik diagnostycznych, dobór i wykorzystanie standaryzowanych narzędzi badawczych, konstruowanie doboru narzędzi autorskich)
		SP_P7S_WG5	Potrzebę objęcia uczniów /podopiecznych/ wychowanków pomocą psychologiczno-pedagogiczną w przedszkolu, szkole oraz innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, w przypadku: a) niepełnosprawności; b) niedostosowania społecznego; c) zagrożenia niedostosowaniem społecznym; d) zaburzeń zachowania, osobowości lub zaburzeń emocjonalnych, e) zdolności/uzdolnień; f) specyficznych trudności w uczeniu się; g) deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych; h) przewlekłej choroby; i) sytuacji kryzysowych lub/i traumatycznych; j) niepowodzeń edukacyjnych; k) zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi; i) trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska wychowawczego i edukacyjnego
		SP_P7S_WG6	główne symptomy chorób psychicznych oraz zaburzeń: emocjonalnych, osobowości, podstawowe symptomy zaburzeń psychicznych, zaburzeń zachowania uczniów/ wychowanków/ podopiecznych oraz konieczność wdrażania odpowiednich procedur terapeutycznych i pomocowych
		SP_P7S_WG7	metodykę wczesnego wspomagania rozwoju uczniów / wychowanków / podopiecznych
		SP_P7S_WG8	konieczność posiadania pogłębionej wiedzy o człowieku w cyklach życia i aspektach:

			biologicznym, psychologicznym i społecznych oraz w kontekście różnic kulturowych
		SP_P7S_WG9	istotę, cele i metodykę działań zapobiegawczych wchodzących w zakres profilaktyki problemowych i ryzykownych zachowań uczniów/ wychowanków /podopiecznych/zachowań suicydalnych oraz uzależnień (chemicznych i niechemicznych)
		SP_P7S_WG10	procedury i metodykę udzielania wsparcia społecznego i psychopedagogicznego oraz profesjonalnej pomocy i terapii psychopedagogicznej (dobór adekwatnych metod, technik i czynności interwencyjnych, pomocowych i terapeutycznych, adekwatnych do potrzeb i możliwości podopiecznego / klienta, na bazie profesjonalnej diagnozy)
		SP_P7S_WG11	podstawowe zasady prowadzenia akcji interwencyjnej i ratowniczej na miejscu zdarzenia
		SP_P7S_WG12	specyfikę, charakterystyczne cechy i funkcjonowanie różnorodnych środowisk społecznych i wychowawczych, zachodzące w nich procesy i zjawiska oraz ich wpływ na funkcjonowanie psychospołeczne uczniów/ wychowanków/ podopiecznych
		SP_P7S_WG13	przepisy prawa obowiązujące w krajach UE oraz zasady i normy prawne regulujące procedury diagnostyczne, pomocowe, interwencyjne i terapeutyczne w zakresie pedagogiki i psychopedagogiki
		SP_P7S_WG14	zasady i normy etyczne regulujące procedury diagnostyczne, pomocowe, interwencyjne i terapeutyczne w zakresie pedagogiki i psychopedagogiki
		SP_P7S_WG15	przyjęty i realizowany przez władzę publiczną i organizacje pozarządowe w Polsce i innych krajach UE zespół długofalowych działań na zecz zaspokajania potrzeb i rozwiązywania problemów społecznych
		SP_P7S_WG16	istotę, znaczenie i sfery działania polityki społecznej Polski i wybranych krajów UE oraz stojące przed nią wyzwania, jak również rangę profesjonalnej diagnostyki różnorodnych kwestii

			społecznych
		SP_P7S_WG17	główne tendencje rozwojowe diagnostyki i terapii psychopedagogicznej oraz dyscyplin pokrewnych i współpracujących
P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	SP_P7S_WK1	fundamentalne procesy, zjawiska i dylematy współczesnej cywilizacji (globalizacja, rewolucja technologiczna, transkulturowość, silna dynamika zmian procesów psychospołecznych i kulturowych, pociągająca za sobą konieczność zdobycia wiedzy i umiejętności zgodnych z wymogami współczesnego - europejskiego rynku pracy)
		SP_P7S_WK2	zasady etyki zawodowej pedagoga, psychopeda i terapeuty (zasady ogólne kodeksu etycznego PTP i oraz związane z tym zawodem dylematy etyczne
		SP_P7S_WK3	akty prawne regulujące zasady działania zespołów diagnostycznych w placówkach zajmujących się dydaktyką, wychowaniem, wsparciem społecznym i interwencją kryzysową
		SP_P7S_WK4	akty prawne regulujące zasady wspomagania rozwoju dziecka i udzielania wsparcia, pomocy, interwencji i terapii psychologiczno-pedagogicznej (aktualne standardy prawne UE i Rozporządzenia MEN)
		SP_P7S_WK5	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
P7S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, – dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych	SP_P7S_UW1	samodzielnie prowadzić badania diagnostyczne w obszarze pedagogiki i psychopedagogiki (właściwa komunikacja w relacjach: diagnosta – osoba diagnozowana na każdym szczeblu procedury diagnostycznej, identyfikacja symptomatyki problemowych zachowań uczniów / wychowanków / podopiecznych oraz różnorodnych zaburzeń wg schematu RRO, obserwacja i przetwarzanie informacji na temat symptomów, procesów i zjawisk bezpośrednio powiązanych z przedmiotem i podmiotem diagnozy – jednostkowym i grupowym, oparcie procesów diagnostycznych na doborze odpowiednich metod,

	metod i narzędzi; wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym; formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim; formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami wdrożeniowymi – w przypadku studiów o profilu praktycznym		technik i narzędzi badawczych, na wykorzystaniu zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych oraz na identyfikacji i analizie symptomatyki zawartej w Międzynarodowych Klasyfikacji Chorób i Zaburzeń – ICD-10. DSM-IV, DSM-V; oparcie procedury diagnostycznej na zasadach etyki ogólnej i zawodowej itp.)
		SP_P7S_UW2	dokonywać profesjonalnej oceny i interpretacji wyników badań diagnostycznych z punktu widzenia problemów wychowawczych, edukacyjnych i opiekuńczo-pomocowych
		SP_P7S_UW3	integrować i wykorzystywać wiedzę teoretyczną z pedagogiki (różnorodne dyscypliny), psychopedagogiki, psychologii oraz innych powiązanych z przedmiotem i podmiotem diagnozy dyscyplin naukowych (polityka społeczna, prawo) w celu analizy złożonych problemów wychowawczych, edukacyjnych, przystosowawczych oraz opiekuńczo-socjalno-pomocowych i w celu zaprojektowania działań naprawczych/propozycji oddziaływań terapeutycznych (wykorzystując przy tym umiejętność opracowywania projektów badawczych i dydaktycznych, jak również prezentowania własnych rozwiązań i sugestii oraz ich argumentowania)
		SP_P7S_UW4	dobierać odpowiednie (do indywidualnych potrzeb i możliwości podmiotu diagnozy) metody, techniki i formy wsparcia, pomocy i terapii pedagogicznej i psychopedagogicznej, kierując się przy tym zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz obowiązującymi aktualnie przepisami prawa
		SP_P7S_UW5	na bazie profesjonalnej diagnozy planować i koordynować pomoc, opiekę, wsparcie, terapię i interwencję psychologiczno-pedagogiczną oraz wczesne wspomaganie rozwoju uczniów/wychowanków/ podopiecznych
		SP_P7S_UW6	podejmować działania profilaktyczne w zakresie problemowych zachowań uczniów / wychowanków / podopiecznych (w tym także zachowań suicydalnych) oraz w zakresie

			profilaktyki uzależnień, zgodnie z kanonami metodyk działań pomocowych oraz w kontekście etyki zawodowej i prawa
		SP_P7S_UW7	podejmować działania psychoedukacyjne związane ze wsparciem społecznym, opieką, terapią oraz interwencją psychopedagogiczną i kryzysową (skierowane do rodziców / opiekunów prawnych podmiotów procedur diagnostyczno-pomocowych)
		SP_P7S_UW8	wykorzystać instrumenty polityki społecznej do praktyki psychopedagogicznej (zwłaszcza pochodzące z Europejskiego Funduszu Społecznego)
		SP_P7S_UW9	wykorzystać zdobytą wiedzę do przygotowania projektów ukierunkowanych na profilaktykę problemowych i ryzykowanych zachowań uczniów/podopiecznych oraz wsparcie, pomoc i terapię psychopedagogiczną (finansowanych z funduszy UE oraz innych źródeł) oraz ich monitoringu i ewaluacji
		SP_P7S_UW10	podejmować działania diagnostyczne oraz pomocowe i terapeutyczne w zakresie pedagogiki i psychopedagogiki w środowiskach mono- i polietnicznych (tj. z uwzględnieniem zasad transkulturowości oraz specyfik i różnic kulturowych podmiotów diagnozy)
		SP_P7S_UW11	przeprowadzić badania ewaluacyjne i dokonywać profesjonalnej oceny efektywności udzielanego wsparcia, pomocy i terapii psychologiczno-pedagogicznej (ewaluacja etapowa i końcowa)
P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; przeprowadzić debatę; posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	SP_P7S_UK1	sprawnie porozumiewać się z podmiotami procesów diagnostycznych, opiekuńczo-pomocowych i terapeutycznych oraz ich rodzicami / opiekunami prawnymi – przy użyciu różnorodnych technik i kanałów komunikacyjnych
		SP_P7S_UK2	w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i piśmie, tj. konstruować rozbudowane – ustne i pisemne diagnozy,

			uzasadnienia etapowych ocen diagnostycznych oraz konkluzje i wnioski diagnostyczne
		SP_P7S_UK3	podejmować działania mediacyjne związane z interwencją psychopedagogiczną i kryzysową (przy wykorzystaniu różnorodnych technik komunikacji oraz na bazie zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych)
		SP_P7S_UK4	wykorzystywać wiedzę z zakresu komunikacji społecznej do rozstrzygania problemów dydaktycznych, wychowawczych, rozwojowych i opiekuńczo-wychowawczych
		SP_P7S_UK5	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w odniesieniu do podstawowej terminologii związanej z diagnostyką i terapią pedagogiczną oraz psychopedagogiczną
P7S_UO	kierować pracą zespołu; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	SP_P7S_UO1	koordynowanie i dokumentowanie pracy zespołów diagnostycznych i terapeutycznych w różnorodnych placówkach związanych z dydaktyką, wsparciem społecznym, opieką i wychowaniem oraz zespołów wczesnego wspomagania rozwoju dziecka
		SP_P7S_UO2	pełnić różnorodne role w pracach zespołowych (planować, organizować i monitorować pracę zespołów terapeutycznych / grup wsparcia, umiejętnie określać cele główne i etapowe pracy danego zespołu, ustalać priorytety realizowanych zadań)
P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	SP_P7S_UU1	dostrzegać konieczność edukacji permanentnej i samodoskonalenia się oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych
		SP_P7S_UU2	dostrzegać potrzebę rozwoju osobistego i zawodowego z punktu widzenia etyki zawodowej oraz konieczności nabywania nowej wiedzy i umiejętności interpersonalnych i zawodowych w dynamicznie zmieniającym się świecie (tj. np. opieranie procesów diagnostyczno-pomocowych i terapeutycznych na obowiązujących normach prawnych, kulturowych i etycznych, posługiwanie się nowymi technologiami itp.)

		SP_P7S_UU3	twórczo animować pracę nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów opiekuńczo-pomocowych i terapeutycznych
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	SP_P7S_KK1	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, a tym samym potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
		SP_P7S_KK2	uznania wysokiej rangi wiedzy interdyscyplinarnej oraz zasięgania opinii ekspertów z dziedzin i instytucji na rzecz podmiotu diagnozy i terapii psychopedagogicznej
P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; inicjowania działań na rzecz interesu publicznego; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	SP_P7S_KO1	inicjowania i inspirowania środowiska społecznego do współpracy podmiotu diagnozy i terapii, jako środowiska wspierającego
		SP_P7S_KO2	organizowania działalności psychoedukacyjnej w środowisku społecznym podmiotu diagnozy i terapii (rodzina, środowisko lokalne)
		SP_P7S_KO3	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, szczególnie w odniesieniu do innowacyjności, kreatywności w znajdowaniu optymalnych rozwiązań pomocowych i terapeutycznych
P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	SP_P7S_KR1	przyjmowania odpowiedzialności prawnej i moralnej za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i działania w obszarze diagnostyki, psychoedukacji i poradnictwa psychopedagogicznego oraz wsparcia, opieki, interwencji i terapii psychopedagogicznej
		SP_P7S_KR2	przestrzegania i rozwijania etyki zawodowej pedagoga i psychopedagoga oraz działania na rzecz etosu obu zawodów, poprzez przestrzeganie zasad i norm etycznych, prawnych oraz kulturowych

Po ukończeniu studiów podyplomowych absolwent uzyskuje kwalifikacje cząstkowe na poziomie siódmym (7) Polskiej Ramy Kwalifikacji

Objaśnienia:

Kolumna nr 1 i 2 – na podstawie Rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 roku, poz. 2218) oraz – poziomy 1–8 (Dz. U. z 2016 roku, poz. 537)

Kolumna nr 3 – symbol efektu uczenia dla studiów podyplomowych

np. SP_P6S – studia podyplomowe, poziom 6-Polskiej Ramy Kwalifikacji

W – kategoria wiedza/ G – głębia;/ K – kontekst

U – kategoria umiejętności/ W – wykorzystanie wiedzy; / K – komunikowanie się;/ O – organizacja;/ U – uczenie się

K – kategoria kompetencje społeczne/ K – ocena krytyczna; /O – odpowiedzialność; /R – rola zawodowa

1, 2, 3 i kolejne – numer efektu kształcenia

Kolumna nr 4 – opis treści efektów uczenia

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: **DIAGNOSTYKA I TERAPIA PSYCHOPEDAGOGICZNA**
Wymiar kształcenia (sem.): dwa semestry

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Wybrane zagadnienia polityki społecznej Polski i Unii Europejskiej (projekty unijne dla szkół i różnorodnych placówek dydaktyczno-pomocowych)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie pogłębionej wiedzy na temat istoty, roli, funkcji, zadań, uwarunkowań oraz interdyscyplinarnego i praktycznego charakteru polityki społecznej w Polsce i innych krajach UE w kontekście procesów diagnostyczno-pomocowych (bezpieczeństwo socjalne, wartości socjalne uzależnione od polityki społecznej, stabilizacja życiowa itp.); zapoznanie słuchaczy z celami polityki społecznej w kontekście Europejskiego Modelu Społecznego oraz z aktualnymi wyzwaniami stojącymi przed polityką społeczną w Polsce; wprowadzenie do zagadnień związanych z projektami finansowanymi z funduszy UE oraz innych źródeł, związanych z procesami terapeutyczno-pomocowymi.

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat polityki społecznej Polski i wybranych krajów UE – jej terminologii, funkcji, zasad, celów i wyzwań (w kontekście Europejskiego Modelu Społecznego) oraz rangi diagnostyki różnorodnych kwestii społecznych; ma ogłębioną wiedzę na temat sfer działania polityki społecznej, jej celów, zasad i norm prawnych;

umiejętności: absolwent potrafi wykorzystać instrumenty polityki społecznej do praktyki psychopedagogicznej (zwłaszcza pochodzące z Europejskiego Funduszu Społecznego); potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do przygotowania projektów ukierunkowanych na wsparcie, pomoc i terapię psychopedagogiczną (finansowanych z funduszy UE oraz innych źródeł) oraz ich monitoringu i ewaluacji;

kompetencje społeczne: absolwent ma świadomość funkcjonowania i roli mechanizmów polityki społecznej w Polsce i innych krajach UE oraz ich interdyscyplinarności, jak również świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności oraz potrzeby jej aktualizowania w kontekście rozwoju osobistego i zawodowego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG15, SP_P7S_WG16, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_WK5, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UW8, SP_P7S_UW9, SP_P7S_UW11, SP_P7S_WG17, SP_P7S_UK2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KO3

2. Elementy prawa i etyki zawodowej psychologa, psychoterapeuty i pedagoga

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie słuchaczom wiedzy na temat podstawowych pojęć prawa i prawoznawstwa (pojęcie prawa i jego funkcje w kontekście procesów diagnostyczno-pomocowych, normy i systemy prawne a źródła i zasady stosowania prawa, wykładnia prawa, prawo a moralność i etyka zawodowa, elementy prawa cywilnego, elementy i tok postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego oraz postępowania odwoławczych); zapoznanie słuchaczy z elementami prawa UE oraz z podstawami prawnymi udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w Polsce (prawne uwarunkowania procesów pomocowych oraz działania poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym w kontekście RODO); przekazanie pogłębionej wiedzy na temat zasad i norm etyki zawodowej psychologa, psychoterapeuty i pedagoga.

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent posiada wiedzę na temat podstawowych pojęć prawa i prawoznawstwa oraz instytucji prawa polskiego i UE, w odniesieniu do procedur diagnostycznych i terapeutyczno-pomocowych;

umiejętności: absolwent posiada umiejętność analizowania obowiązujących przepisów prawa i wykorzystania ich w praktyce psychopedagogicznej;

kompetencje społeczne: absolwent ma świadomość ograniczeń wynikających z zakazów i nakazów prawnych (prawo polskie i UE) oraz konieczności przestrzegania zasad etyki ogólnej i zawodowej; rozumie także konieczność aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności w tym zakresie i korzystania z pomocy ekspertów (prawników, kuratorów sądowych, biegłych sądowych).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG15, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_WK5, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

3. Psychospołeczne aspekty rozwoju człowieka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zaznajomienie słuchaczy z biologiczną, poznawczą i społeczną sferą rozwoju człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju psychospołecznego; pogłębienie wiadomości na temat periodyzacji rozwoju człowieka i teorii rozwoju, jak również czynników stymulujących bądź zaburzających rozwój człowieka

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent posiada gruntowną i uporządkowaną wiedzę na temat teorii, sfer i faz rozwoju psychospołecznego człowieka oraz czynników rozwój ten warunkujących; ma głęboką świadomość rangi uzależniania procedur diagnostycznych i terapeutyczno-pomocowych od specyfiki fazy rozwoju psychospołecznego człowieka;

umiejętności: absolwent potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w procedurach diagnostycznych oraz terapeutyczno-pomocowych;

kompetencje społeczne: absolwent ma świadomość poziomu posiadanej wiedzy i kompetencji, jest również świadomy potrzeby dalszego rozwoju zawodowego oraz korzystania z opinii ekspertów (psychologów społecznych, psychologów rozwoju).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UU1, SP_P7S_KK1

4. Elementy psychologii klinicznej i traumatologii

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie słuchaczy z przedmiotem badań i zainteresowań psychologii klinicznej (jako działu psychologii stosowanej) oraz jej zadaniami (profilaktyka, rozpoznanie, badanie i terapia przeżyć zaburzeń emocjonalnych, zaburzeń osobowości oraz zachowań zaburzonych, tj. dewiacyjnych / odbiegających od ustalonych norm); pogłębienie wiedzy na temat używanej w psychologii klinicznej i traumatologii terminologii oraz jej stosowania w praktyce pedagogicznej i psychopedagogicznej (pojęcie normy, patologii, normalności, zdrowia psychicznego, traumy psychologicznej – PTSD); zdobycie przez słuchaczy umiejętności identyfikacji symptomów zaburzeń osobowości, zaburzeń organicznych i nieorganicznych, zaburzeń rozwoju oraz rodzajów i form pomocy postdiagnostycznej–psychologicznej pedagogicznej.

Efekty uczenia się:

wiedza: zna elementarną terminologię dotyczącą zagadnień związanych z zastosowaniem psychologii klinicznej i traumatologii w diagnostyce i pracy terapeutycznej pedagoga i psychopedagoga; ma uporządkowaną wiedzę na temat diagnostyki zaburzeń osobowości, zaburzeń organicznych i nieorganicznych, zaburzeń rozwoju oraz rodzajów i form psychologicznej i pedagogicznej uczniom / podopiecznym / wychowankom z tymi zaburzeniami;

umiejętności: potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w zakresie psychologii klinicznej i traumatologii w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań profilaktycznych i terapeutycznych (w obszarze pedagogiki psychopedagogiki);

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności oraz potrzeby korzystania z pomocy ekspertów (psychologów klinicznych, psychiatrów, traumatologów); rozumie konieczność przestrzegania norm prawnych i etycznych oraz zasad etyki zawodowej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG6, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KR1

5. Elementy psychiatrii i psychoterapii

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wprowadzenie do zagadnień podstawami psychiatrii i psychoterapii (pojęcie psychiatrii i psychoterapii, podstawowe metody badania psychiatrycznego – wywiad psychiatryczny, podstawowe symptomy chorób i zaburzeń psychicznych, rodzaje psychoterapii: indywidualna, grupowa, rodzin, krótko-, średnio i długoterminowa) oraz jej celami; przekazanie wiedzy na temat etiologii zaburzeń psychicznych i ich rodzajów oraz podejść teoretycznych i praktycznych w psychoterapii (podejście psychodynamiczne, humanistyczno-egzystencjalne, behawioralne, poznawcze i systemowe); zapoznanie słuchaczy z podstawowymi obszarami i metodami pracy psychoterapeuty (wzmoczenie możliwości obronnych i integracyjnych, usunięcie objawów ostrego kryzysu, modyfikacja organizacji osobowości w kierunku dojrzałego funkcjonowania, rozwiązywania i przekształcania nieświadomych konfliktów i in.)

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat; zna podstawowe symptomy chorób psychicznych i zaburzeń psychicznych / emocjonalnych (tj. symptomatologię ogólną oraz zasady klasyfikacji symptomów według głównych międzynarodowych systemów klasyfikacyjnych) oraz przepisy prawa dotyczące ochrony zdrowia psychicznego;

umiejętności: potrafi identyfikować podstawowe symptomy chorób i zaburzeń psychicznych (na podstawie zdobytej wiedzy oraz na bazie systemów klasyfikacyjnych DSM-IV, DSM-V oraz ICD-10) i ukierunkować wychowanka / podopiecznego na dodatkowe, specjalistyczne leczenie (przy współpracy z rodzicami / opiekunami prawnymi);

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności oraz potrzeby korzystania z pomocy ekspertów (rozpoznaje własne ograniczenia diagnostyczne i terapeutyczne oraz potrzeby edukacyjne); potrafi pracować w zespołach interdyscyplinarnych, w środowisku mono- i wielokulturowym i wielonarodowościowym; ma świadomość rangi i znaczenia przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG14, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2

6. Elementy pedagogiki rewalidacyjnej i resocjalizacyjnej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wprowadzenie do zagadnień związanych z pedagogiką rewalidacyjną i resocjalizacyjną (terminologia, podstawowe teorie naukowe, metodyka, nauki współpracujące) oraz procedurami diagnostycznymi stosowanymi w obu tych dyscyplinach pedagogicznych; wprowadzenie i uporządkowanie wiedzy na temat procedur diagnostycznych stosowanych w pedagogice rewalidacyjnej i resocjalizacyjnej, jak również na temat specjalistycznych metod, technik i programów oddziaływań rewalidacyjnych i resocjalizacyjnych

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent zna elementarną terminologię stosowaną w pedagogice resocjalizacyjnej, rozumie jej źródła oraz sposoby jej zastosowania w procedurach diagnostycznych i w resocjalizacji oraz w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych tj. socjologia, kryminologia i dyscypliny współpracujące, tj. psychologia, psychopedagogika, pedagogika ogólna; ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat wychowania i kształcenia oraz czynników procesy te stymulujących, jak również ich biologicznych, etycznych, psychologicznych i socjo-kulturowych podstaw; ma uporządkowaną wiedzę na temat metod i technik oddziaływania na

podopiecznego w pedagogice resocjalizacyjnej oraz ich roli w procedurach diagnostyczno-pomocowych;

umiejętności: potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki rewalidacyjnej i resocjalizacyjnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów resocjalizacyjnych i związanych z niesieniem wsparcia i pomocy; potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę teoretyczną w procedurach diagnostycznych oraz do konstruowania programów profilaktycznych;

kompetencje społeczne: ma świadomość konieczności pracy w zespołach interdyscyplinarnych oraz korzystania z wiedzy i pomocy ekspertów, jak również konieczności przestrzegania norm prawnych i etycznych oraz zasad etyki zawodowej; ma także świadomość konieczności aktualizowania posiadanej wiedzy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO1, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

7. Podstawy diagnozy i terapii pedagogicznej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: pogłębiona świadomość czym jest diagnostyka pedagogiczna - istota, zakres, charakterystyka, aspekty prawne i etyczne diagnostyki pedagogicznej, rodzaje i typy diagnoz pedagogicznych, obszary problemowe, modele diagnozowania pedagogicznego, procedury diagnostyczne, podstawowe błędy diagnostyczne, wskaźniki diagnostyczne problemowych zachowań uczniów / wychowanków, metody, techniki i narzędzia diagnostyczne (dobór, konstruowanie, zastosowanie narzędzi standaryzowanych); terapia pedagogiczna jako forma pomocy i wsparcia pedagogicznego – istota i zakres terapii pedagogicznej, relacje terapeutyczne, czynniki pomocowe, metody, techniki stosowane w terapii pedagogicznej; WWRDz jako forma wczesnej diagnostyki i interwencji pedagogicznej; opracowanie i interpretacja wyników badań diagnostycznych w celu przygotowania skutecznej pomocy, wsparcia społecznego, interwencji, terapii; profesjonalizm pedagoga diagnosty i pedagoga terapeuty.

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent posiada szczegółową wiedzę na temat: terminologii stosowanej w diagnostyce i terapii pedagogicznej, paradygmatów i modeli badawczych stosowanych w diagnostyce pedagogicznej oraz metod, technik i narzędzi diagnostycznych oraz zasad ich konstrukcji;

umiejętności: posiada pogłębione umiejętności diagnozowania osobowości uczniów/wychowanków oraz badania i analizy zjawisk społecznych przy użyciu metod i technik diagnostycznych; potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu psychopedagogiki, a także (na bazie profesjonalnej diagnozy) projektować działania pomocowe, wspierające, interwencyjne oraz terapię psychopedagogiczną, z uwzględnieniem kontekstu kulturowego;

kompetencje społeczne: ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności diagnostycznych, rozumiejąc potrzebę kształcenia permanentnego w tym zakresie, jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania norm prawnych, zasad etyki ogólnej i zawodowej oraz uwzględniania kulturowego kontekstu podczas prowadzenia badań diagnostycznych i działalności terapeutycznej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG7, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UW1, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UW11, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UO2,

SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

8. Podstawy interwencji kryzysowej (kryzysy psychologiczne)

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zaznajomienie słuchaczy z pojęciem, istotą i cechami kryzysów psychologicznych oraz ich rodzajami; zapoznanie słuchaczy z zasadami i metodyką profesjonalnej interwencji kryzysowej (ewolucja i nowe trendy w interwencji kryzysowej, teorie kryzysu i interwencji kryzysowej, doświadczenie kryzysu w różnorodnych sytuacjach życiowych, istota, zakres i strategie interwencji kryzysowej, obszary działań interwencyjnych a etapy procesu interwencyjnego, rola terapeuty i grup samopomocy w stanach kryzysu); przekazanie wiedzy na temat modeli interwencji kryzysowej i umiejętności psychologiczno-pedagogicznych koniecznych w interwencji kryzysowej (m. in. kryzysy zagrożenia życia – PTSD) oraz psychospołecznych konsekwencji kryzysów psychologicznych i sposobów ich redukcji/wygaszania (model wprowadzania zmiany a prewencyjne modele interwencji kryzysowej).

Efekty uczenia się:

wiedza: ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat rodzajów kryzysów (psychologicznych), ich symptomatyki, przebiegu i skutków oraz metodyki działań prewencyjnych i interwencyjnych;

umiejętności: potrafi wykorzystywać i integrować zdobytą wiedzę w celu projektowania działań interwencyjnych, potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań o charakterze interwencyjnym i prewencyjnym;

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; posiada umiejętności mediacyjne; rozumie potrzebę dalszego rozwoju osobistego i zawodowego (uwzględnienie innowacyjnych metod i technik interwencyjnych), kieruje się przepisami prawa i etyki zawodowej; ma świadomość kulturowego kontekstu działań interwencyjnych.

Symbolne efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG11, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO3, SP_P7S_KR1

9. Terapia zaburzeń

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie słuchaczy z podstawami terapii zaburzeń osobowości, zaburzeń emocjonalnych, rozwoju i zachowania oraz ich rodzajami; przekazanie wiedzy na temat patomechanizmów wybranych rodzajów zaburzeń oraz identyfikacji podstawowych ich symptomów, jak również adekwatnych do rodzaju zaburzenia form i metod terapii / leczenia.

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat terapii zaburzeń: osobowości, emocjonalnych i zachowania oraz ich rodzajów; posiada wiedzę na temat wieloczynnikowych patomechanizmów zaburzeń oraz ich podstawowej symptomatyki;

umiejętności: potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w terapii problemów pedagogicznych, psychopedagogicznych i opiekuńczo-wychowawczych; posiada umiejętności komunikacyjne i mediacyjne; potrafi pracować w interdyscyplinarnych zespołach w celu udzielenia wieloprofilowego wsparcia uczniów/podopiecznych./wychowanków wykazujących symptomy zaburzeń osobowości, zaburzeń emocjonalnych, zaburzeń rozwoju lub/i zachowania;

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz potrzeby jej uaktualniania, jak również potrzeby działania w sposób innowacyjny oraz korzystania z pomocy ekspertów i pracy w interdyscyplinarnych zespołach; ma świadomość ograniczenia

swoich kompetencji zawodowych oraz konieczności przestrzegania zasad etyki ogólnej i zawodowej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW11, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO1, SP_P7S_KO3, SP_P7S_KR1

10. Poradnictwo i terapia rodzin

Cel kształcenia i treści merytoryczne: pogłębienie wiedzy na temat współczesnych obszarów zagrożeń życia rodzinnego, istoty, celów i rodzajów poradnictwa rodzinnego oraz terapii rodzin, jak również zasad działań doradczych oraz umiejętności i kompetencji służących pomaganiu rodzinom (nurty terapii rodzinnej a rola i funkcje asystenta rodziny, stadia procesu pomagania rodzinie, poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne, socjalne, zawodowe, poradnictwo i terapia dla osób uzależnionych i ich rodzin oraz dla ofiar przemocy domowej, prawne i organizacyjne ramy poradnictwa i terapii na rodzin); przekazanie wiedzy na temat umiejętności interpersonalnych i kompetencji zawodowych służących pomaganiu rodzinie (techniki komunikacji werbalnej i niewerbalnej a błędy i bariery komunikacyjne, odpowiedzialność prawna i etyczna w poradnictwie i terapii rodzinnej – dylematy moralno-etyczne i granice działań pomocowych, kulturowy kontekst procesów pomocowych); zapoznanie słuchaczy z podstawowymi narzędziami pracy psychopedagogicznej z rodziną (system działań opiekuńczo-pomocowych i terapeutycznych, pomoc na rzecz rodzicielstwa zastępczego, poradnictwo i pomoc socjalna)

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat istoty, celów, rodzajów i metodyki poradnictwa rodzinnego oraz terapii rodzin o charakterze psychopedagogicznym i socjalnym;

umiejętności: potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w poradnictwie psychologiczno-pedagogicznym, socjalnym, zawodowym oraz w poradnictwie i wspomaganiu osób uzależnionych i współuzależnionych, jak również we wspomaganiu ofiar przemocy domowej; posiada niezbędne umiejętności mediacyjne i komunikacyjne (sugestia, perswazja, klaryfikacja, aktywne słuchanie) oraz umiejętności pracy w zespołach wsparcia; potrafi zastosować adekwatne do potrzeb podmiotu/-ów narzędzia pracy psychopedagogicznej z rodziną;

kompetencje społeczne: ma świadomość odpowiedzialności prawnej i etycznej w poradnictwie i terapii rodzin oraz dylematów moralno-etycznych i granic działań pomocowych, jak również kulturowego i transkulturowego kontekstu tychże działań; ma świadomość konieczności aktualizowania posiadanej wiedzy i rozwoju zawodowego oraz działania w sposób przedsiębiorczy i innowacyjny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG15, SP_P7S_WG16, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW1, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UW8, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UW11, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO1, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KO3, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

11. Profilaktyka i terapia uzależnień

Cel kształcenia i treści merytoryczne: dostarczenie pogłębionej wiedzy na temat diagnozy (metody, techniki i narzędzia diagnostyczne) i terapii uzależnień oraz aplikacji wiedzy teoretycznej do praktyki psychopedagogicznej, poprzez: poznanie istoty uzależnień chemicznych i behawioralnych oraz tzw. nowych uzależnień, ich faz i wieloczynnikowych mechanizmów

oraz głównych teorii naukowych wyjaśniające problem uzależnienia (psychologiczne mechanizmy uzależnień, zjawisko tolerancji, zespołu odstawienia, nawrotu itp.), jak również zdrowotnych i psychicznych skutków uzależnień; poznanie i identyfikację głównych wskaźników diagnostycznych różnorodnych typów uzależnień (na bazie np. DSM-IV, DSM-V i ICD-10); zdobycie wiedzy na temat funkcjonowania rodzin z problemem uzależnienia (problem współuzależnienia, DDA) oraz procesu leczenia i oddziaływań terapeutycznych stosowanych wobec osób uzależnionych (relacja terapeutyczna i motywacja do zmiany - zaufanie, wiarygodność, dwupodmiotowość, partnerstwo, granice terapii; podejście behawioralne, humanistyczne i społeczne w terapii uzależnień; system leczenia odwykowego w Polsce oraz zadań poszczególnych poradni i placówek odwykowych).

Efekty uczenia się:

wiedza: ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji;

umiejętności: potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę oraz ogólnodostępne narzędzia diagnostyczne i międzynarodowe klasyfikacje chorób i zaburzeń do diagnozy różnych rodzajów uzależnień oraz do wspomagania procesów terapeutycznych; posiada niezbędne umiejętności komunikacyjne i edycyjne (także w obszarze komunikacji społecznej); potrafi konstruować plany i programy profilaktyczne, pomocowe i terapeutyczne oraz wspierać proces terapii uzależnień; posiada umiejętności pracy w zespołach diagnostyczno-pomocowych;

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności, konieczności jej poszerzania i aktualizowania, jak również konieczności podejścia interdyscyplinarnego do kwestii interwencji kryzysowej (potrzeba korzystania z pomocy ekspertów – psychologów, psychiatrów, traumatologów); ma świadomość konieczności przestrzegania norm prawnych i kulturowych oraz zasad etyki ogólnej i zawodowej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG15, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW1, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW3, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UW11, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO1, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

12. Podstawy diagnozy i terapii zachowań suicydalnych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie słuchaczom wiedzy z zakresu suicydologii: cele i zadania suicydologii, samobójstwa dzieci i młodzieży – dynamika, programy profilaktyczne, programy i metody pomocy osobom po próbie/-ach samobójczych; zachowania autodestrukcyjne i suicydalne oraz ich identyfikacja (wyposażenie słuchaczy w umiejętności rozpoznawania zamiarów samobójczych / diagnozowanie objawów przedsamobójczych, zjawisko występowania syndromu presuicydalnego wśród osób z myślami samobójczymi); wyposażenie słuchaczy w wiedzę na temat programów, inicjatyw i organizacji dot. profilaktyki samobójstw.

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej suicydologii; ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach, istotnych z punktu widzenia procesów terapeutyczno-pomocowych w odniesieniu do osób po próbie/-ach samobójczych (w aspekcie psychopedagogiki); rozpoznaje podstawowe objawy syndromu presuicydalnego i bezpośredniego zagrożenia życia;

umiejętności: potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu diagnostyki pedagogicznej i psychopedagogicznej oraz powiązanych dyscyplin naukowych do profilaktyki i wspomagania procesów terapeutycznych; potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się na piśmie oraz w mowie, jak również wykorzystywać skuteczne techniki komunikacyjne (sugestia, perswazja, klaryfikacja i mediacje); posiada umiejętność pracy

zespołowej oraz umiejętności konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień wdrożonych procedur diagnostycznych i terapeutycznych;

kompetencje społeczne: absolwent jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania norm porawnych oraz zasad etyki zawodowej; ma także świadomość poziomu posiadanej wiedzy oraz jej ograniczeń, jak również konieczności doskonalenia zawodowego i podejścia interdyscyplinarnego do kwestii diagnostycznych, pomocowych i terapeutyczno-interwencyjnych (potrzeba korzystania z pomocy ekspertów – psychologów, psychiatrów, suicydologów, traumatologów).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW6, SP_P7S_UW7, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UO1, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KO1, SP_P7S_KO2, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

13. Podstawy diagnozy i terapii psychologicznej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wyposażenie słuchaczy w wiedzę na temat teoretycznych podstaw diagnozy psychologicznej jako profesjonalnej kompetencji oraz na temat rodzajów diagnoz i typów psychologicznych, etapów i uwarunkowań procesu diagnozowania w psychologii, jak również w wiedzę dotyczącą podstawowych metod i technik diagnostycznych stosowanych w pracy psychologa; zaznajomienie słuchaczy z podstawowymi zasadami i metodami udzielania pomocy i terapii psychologicznej w różnorodnych problemowych sytuacjach; uwrażliwienie na etyczne problemy i ograniczenia w procesach diagnozowania i terapii psychologicznej; kształtowanie umiejętności integrowania danych uzyskanych za pomocą różnych metod i technik diagnostycznych.

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat procesu diagnozowania w psychologii jako relacji międzyosobowej (zachodzącej w określonym czasie i kontekście socjo-kulturowym) oraz kompetencji profesjonalnej; zna specyfikę podstawowych metod diagnostyki psychologicznej oraz możliwości i ograniczenia ich stosowania; zna podstawowe zasady i metody udzielania pomocy i terapii psychologicznej oraz sposoby integrowania danych pochodzących z różnych źródeł i wykorzystania ich we wspomaganiu pracy terapeutycznej psychologa;

umiejętności: słuchacz potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu diagnostyki psychologicznej, tj. interpretować dane uzyskane z raportów i diagnoz psychologicznych do pracy terapeutycznej pedagoga, jak również przeprowadzić diagnozy cząstkowe z wykorzystaniem narzędzi diagnostycznych dostępnych dla przedstawicieli nauk społecznych nie będących psychologami; potrafi dokonać interpretacji zgromadzonego materiału i przygotować raport z badań; słuchacz rozumie związki pomiędzy diagnozą psychologiczną a interwencją i terapią psychopedagogiczną i pedagogiczną;

kompetencje społeczne: słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i jej ograniczeń oraz konieczności podejścia interdyscyplinarnego do kwestii diagnostycznych, pomocowych i terapeutycznych (potrzeba korzystania z pomocy ekspertów, tj. psychologów, psychiatrów, suicydologów, traumatologów); jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej (postawa etyczna w procesie diagnozy oznaczająca uznanie praw osoby diagnozowanej i podmiotowe jej traktowanie, nie wchodzenie w kompetencje zawodowe psychologa, tj. stosowanie narzędzi *stricte* psychologicznych przez przedstawicieli innych nauk społecznych, uzyskanie zgody osoby pełnoletniej lub rodziców / opiekunów prawnych osoby małoletniej na prowadzenie badań diagnostycznych wspierających diagnozę psychologiczną, uznanie zasady poufności prowadzonych badań oraz granic relacji diagnostycznej i terapeutycznej).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1, SP_P7S_WG2, SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG7, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG9, SP_P7S_WG10,

SP_P7S_WG12, SP_P7S_WG13, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK3, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW1, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UW4, SP_P7S_UK1, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KK2, SP_P7S_KR1

14. Metody i techniki pracy z grupą

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie słuchaczy z modelami, rodzajami, metodami i technikami pracy w grupach terapeutycznych i grupach samopomocowych (tj. metody i techniki aktywizujące, metody dyskusji grupowej, kreatywne techniki pracy warsztatowej z grupą), jak również z technikami kierowania i efektywnej pracy z grupą (terapia grupowa i zbiorowa – rodzaje i formy organizacji, efektywna komunikacja werbalna i niewerbalna w grupie, prowadzenie grupy i budowanie zespołu, etapy pracy z grupą, role grupowe, metodyka grupowej aktywizacji procesów nauczania, wychowania oraz procesów integracyjnych i adaptacyjnych, kierowanie grupą w celu dostarczenia jej członkom korzystnych wzmocnień psychologicznych i podniesienia jakości życia w grupie, zróżnicowanego zgodnie z jej potrzebami, uznanie kontekstu kulturowego zjawisk grupowych i roli wzorów kulturowych reprezentowanych przez podmioty oddziaływań terapeutycznych); przekazanie wiedzy na temat wykorzystania potencjału grupowego w profilaktyce uzależnień, agresji, przemocy; zapoznanie słuchaczy z elementami treningu asertywności oraz nauczania pożądanych zachowań poprzez modelowanie i trenowanie.

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat modeli i zasad pracy grupowej oraz ich organizowania; posiada wiedzę na temat metod i technik pracy w grupach terapeutycznych i samopomocowych;

umiejętności: absolwent potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę na temat skutecznej organizacji działania grup samopomocowych i terapeutycznych; potrafi kierować grupą w celu dostarczenia jej członkom korzystnych wzmocnień psychologicznych, podniesienia jakości życia w grupie oraz w celach integracyjnych (z uwzględnieniem kontekstu kulturowego różnorodnych procesów grupowych); potrafi zastosować zdobytą wiedzę w pracy z grupą o charakterze terapeutycznym i rozwojowym; potrafi skutecznie rozwiązywać problemy i konflikty grupowe (przy zastosowaniu technik komunikacyjnych i mediacyjnych);

kompetencje społeczne: potrafi działać w sposób skuteczny, przedsiębiorczy i innowacyjny, mając przy tym świadomość swoich ograniczeń, konieczności współpracy z innymi specjalistami (zespoły interdyscyplinarne), przy uwzględnianiu w pracy grupowej norm etycznych i kulturowych oraz konieczności rozwoju osobistego i zawodowego.

Symbolne efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG5, SP_P7S_WG6, SP_P7S_WG7, SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WK2, SP_P7S_WK4, SP_P7S_UW5, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KR1, SP_P7S_KR2

15. Warsztaty umiejętności interpersonalnych i transkulturowych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie wiedzy na temat diagnozy i analizy zachowań i reakcji własnych, które kształtują relacje z innymi ludźmi; zdobycie wiedzy na temat skutecznego oddziaływania na osoby, z którymi dana osoba wchodzi w interakcje i relacje interpersonalne; rozwinięcie kompetencji interpersonalnych i transkulturowych; kształtowanie umiejętności radzenia sobie z emocjami w kontaktach o charakterze diagnostyczno-pomocowym i terapeutycznym z drugim człowiekiem

Efekty uczenia się:

wiedza: ma uporządkowaną wiedzę na temat umiejętności interpersonalnych oraz ich kulturowego kontekstu, potrafi diagnozować i analizować reakcje i zachowania własne oraz osób, z którymi wchodzi się w interakcje i relacje; posiada wiedzę na temat skutecznego oddziaływania na drugą/-ie osobę/-y w celach pomocowych i terapeutycznych;

umiejętności: potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu animowania aktywności grup terapeutycznych oraz prawidłowego kształtowania relacji interpersonalnych i reakcji osób/grup

kompetencje społeczne: ma świadomość poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz konieczności ich doskonalenia; jest świadomy konieczności korzystania z pomocy ekspertów (zespoły interdyscyplinarne, także o charakterze wielokulturowym).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8, SP_P7S_WG12, SP_P7S_UW10, SP_P7S_UK1, SP_P7S_UK3, SP_P7S_UK4, SP_P7S_UO2, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU3, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KR2

16. Seminarium

Cel kształcenia i treści merytoryczne: pogłębienie wiedzy na temat metodologii badań społecznych i pedagogicznych o charakterze makro- i mikrospołecznym z uwzględnieniem kulturowego kontekstu badań (aktualne trendy w metodologii badań społecznych i pedagogicznych, modele badawcze w naukach społecznych, organizacja procesu badawczego, konceptualizacja badań, cel, przedmiot i podmiot badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i wskaźniki do badań, metody i techniki badawcze, autorskie i standaryzowane narzędzia badawcze, pomiar i interpretacja danych w badaniach empirycznych o charakterze diagnostycznym, prezentacja wyników badań a wnioski z badań, etyczne aspekty badań empirycznych o charakterze diagnostycznym); praktyczne zastosowanie współczesnych metod, technik i narzędzi badawczych – w pracach promocyjnych oraz do diagnostyki psychopedagogicznej; kształcenie umiejętności samodzielnego (oraz przy współpracy przedstawicieli innych dyscyplin naukowych) prowadzenia badań empirycznych; kształcenie umiejętności integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu współczesnych badań empirycznych oraz umiejętności analizy i opracowania pozyskanych podczas badań diagnostycznych materiałów empirycznych; kształtowanie różnorodnych kompetencji społecznych powstających w trakcie prowadzenia badań empirycznych (o skali makro- i mikrospołecznej)

Efekty uczenia się:

wiedza: absolwent ma uporządkowaną wiedzę na temat współczesnych trendów w metodologii badań społecznych i pedagogicznych (o charakterze makro- i mikrospołecznym), jak również na temat stosowanych w pracach promocyjnych i diagnostyce psychopedagogicznej metod, technik i narzędzi badawczych; absolwent posiada wiedzę na temat konstruowania autorskich narzędzi badawczych stosowanych w diagnostyce pedagogicznej i psychopedagogicznej

umiejętności: absolwent potrafi integrować i wykorzystać zdobytą wiedzę do samodzielnego projektowania badań empirycznych w obszarze pedagogiki i psychopedagogiki; dla potrzeb diagnostyki psychopedagogicznej potrafi samodzielnie konstruować narzędzia obserwacji, kwestionariusze ankiet i wywiadów oraz testy wiadomości i umiejętności; potrafi wykorzystać standaryzowane narzędzia badawcze w procedurach diagnostycznych (w obszarze diagnostyki pedagogicznej i psychopedagogicznej);

kompetencje społeczne: absolwent jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowywania się w sposób profesjonalny podczas prowadzenia badań empirycznych o charakterze diagnostycznym (przestrzeganie praw osób badanych, przestrzeganie zasad etyki zawodowej pedagoga i psychopeda oraz etyki badań empirycznych o charakterze diagnostycznym, uznanie rangi kulturowego kontekstu prowadzonych badań); ma świadomość poziomu posiadanej wiedzy, kwalifikacji i umiejętności oraz konieczności jej aktualizowania; ma także świadomość konieczności adaptacji kulturowej narzędzi badawczych (diagnostycznych).

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3, SP_P7S_WG4, SP_P7S_WG14, SP_P7S_WG17, SP_P7S_WK1, SP_P7S_WK5, SP_P7S_UW1, SP_P7S_UW2, SP_P7S_UK2, SP_P7S_UK5, SP_P7S_UU1, SP_P7S_UU2, SP_P7S_KK1, SP_P7S_KR2

PLAN STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

Nazwa studiów podyplomowych: „**DIAGNOSTYKA I TERAPIA PSYCHOPEDAGOGICZNA**”

Wymiar kształcenia (sem.): **trzy semestry**

Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji podyplomowych: **90 ECTS**

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć dydaktycznych				Forma zaliczenia przedmiotu/sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS
		Wykłady (godz.)	Ćwiczenia (godz.)	Zajęcia teoretyczne (godz.)	Zajęcia praktyczne (godz.)		
Semestr I							
1	Wybrane zagadnienia polityki społecznej Polski i Unii Europejskiej (projekty unijne dla szkół i różnorodnych placówek dydaktyczno-pomocowych)	10	-	5	5	zaliczenie bez oceny	3
2	Elementy prawa i etyki zawodowej psychologa, psychoterapeuty i pedagoga	-	20	10	10	zaliczenie z oceną	5
3	Psychospołeczne aspekty rozwoju człowieka	20	-	10	10	zaliczenie bez oceny	5
4	Elementy psychologii klinicznej i traumatologii	-	20	10	10	egzamin	5
5	Podstawy diagnozy i terapii pedagogicznej	20	20	20	20	egzamin	7
6	Podstawy interwencji kryzysowej (kryzysy psychologiczne)	-	10	5	5	zaliczenie z oceną	5
	Łączna liczba godzin w semestrze:	50	70	60	60	-	30
Semestr II							
7	Elementy psychiatrii i psychoterapii	10	10	10	10	egzamin	5
8	Elementy pedagogiki rewalidacyjnej i resocjalizacyjnej	10	10	10	10	zaliczenie z oceną	6
9	Terapia zaburzeń	15	15	15	15	zaliczenie z oceną	6
10	Poradnictwo i terapia rodzin	10	20	10	20	zaliczenie z oceną	6
11	Warsztaty umiejętności interpersonalnych i transkulturowych	-	40	-	40	zaliczenie z oceną	7
	Łączna liczba godzin w semestrze:	45	95	45	95	-	30
Semestr III							
12	Profilaktyka i terapia uzależnień	20	10	20	10	zaliczenie z oceną	6
13	Podstawy diagnozy i terapii zachowań suicydalnych	-	10	5	5	zaliczenie z oceną	6
14	Podstawy diagnozy i terapii	10	15	10	15	zaliczenie z oceną	6

	psychologicznej						
15	Metody i techniki pracy z grupą	-	25	-	25	zaliczenie z oceną	7
16	Seminarium	10	10	10	10	zaliczenie z oceną	5
	Łączna liczba godzin w semestrze:	40	70	45	65	-	-
Łączna liczba godzin:		135	235	150	220	Łączna liczba punktów ECTS:	90
		370		370			

Okres zaliczeniowy na studiach podyplomowych: cykl kształcenia